

Publicerad 2007-02-11 22:20 av Bensin

Tistlar

nu har jag dragits över tistlar i onda mörka snår
och fått törnen, jord och kvistar i mitt långa blonda hår

ja, till slut fick jag faktiskt känna
hur mycket en människa kan
längta efter att slippa vänta
på att nuddas av någons hand

ja, till slut fick jag somna i mörkret
som ett knyte någon glömt
och på morgonen öppna fönstret
och spy ut allting jag drömt

ja, till slut fick jag faktiskt brännas till något litet, sotigt, grått
som ett straff för att jag väntat och för allt som jag försmått

jag trodde att min längtan
blev meningslös med din sorti
och
att jag måste sluta tänka
för att återfå mitt liv

men armar kan inte sträckas genom stål och plexiglas
och drömmare inte väckas med ursinne och hat

så följ mig inte, jag måste fara
till en trädgård med tistlar i
för min längtan visar bara

att jag äntligen är fri

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bensin med Poeter.se id #13703 innehar upphovsrätten